

Εργαζόμενοι κι εργαζόμενες, πληρωμένοι κι απλήρωτοι, ημιαπασχολούμενοι και αυτοαπασχολούμενοι, απολυμένοι και άνεργοι, απόμαχοι της δουλειάς με τις συντάξεις πείνας,

Κι εσείς νέοι και νέες που σας κλέβουν το μέλλον και τη ζωή,

Οι επίορκοι που κουρέλιασαν όλες τις διακηρύξεις και υποσχέσεις τους, που αποφάσισαν χωρίς εμάς για να μας οδηγήσουν προς την κόλαση της ολοκληρωτικής ανατροπής των κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, έχουν το θράσος να ισχυρίζονται ότι μια δική τους κυβέρνηση και η πολιτική τους είναι η μόνη ρεαλιστική διέξοδος απ' την κρίση που δημιουργήσαν αυτοί και τ' αφεντικά τους.

Ωστόσο, τώρα που ο λαός ζει οδυνηρά στο πετσί του όλη την αλήθεια που με τίποτα πια δεν κρύβεται για την κοινωνική βαρβαρότητα της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ντόπιας πλουτοκρατίας, η μόνη ρεαλιστική διέξοδος για το λαό και τον τόπο είναι αυτή που χάραξαν οι 20 γενικές απεργίες των τελευταίων χρόνων. Οι εκατοντάδες επιχειρησιακές καταλήψεις, οι λαϊκές συνελεύσεις στις γειτονιές και στις πλατείες, οι παρελάσεις-λαϊκοί ξεσηκωμοί της 28 του Οκτώβρη και της 25 του Μάρτη, αυτές που ανέτρεψαν κυβερνήσεις, κουρέλιασαν την υποκρισία και τα ψεύδη τους. Αυτοί οι αγώνες είναι που μας οπλίζουν με την πεποίθηση ότι με την αποδοκιμασία της τρόικα και του μαύρου μετώπου

και μέσα απ' τις εκλογές, ακόμα κι αν κατορθώσουν να αναδείξουν μια κυβέρνηση μειοψηφίας στο λαό με τα καλπονοθευτικά τους συστήματα, θα μπορέσουμε, αποκρούοντας τα νέα αντιδραστικά τους μέτρα, να τους ανατρέψουμε οριστικά με τους αγώνες της επόμενης μέρας.

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Πολλοί μιλούν και με το δίκιο τους για μια νέα κατοχή, που βέβαια δεν μας ήρθε απλά και

μόνο απ' τα έξω, αλλά ήταν αποτέλεσμα και επιβλήθηκε με τη συνέργεια και για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων όχι μονάχα των ισχυρών της ιμπεριαλιστικής ΕΕ, αλλά και της ντόπιας πλουτοκρατίας. Και απαντώντας σ' όλους αυτούς που μιλούν για την πλατιά λαϊκή ενότητα και για ένα νέο ΕΑΜ, θέλουμε να θυμίσουμε ότι αυτή η ενότητα είχε τότε κατακτηθεί σε ανοιχτή ρήξη με τους καταχτητές και τους ντόπιους δοσιλόγους τους. Και όχι με διεκδικήσεις για τον «εξανθρωπισμό» και τη «συνδιαχείριση» της κυριαρχίας τους. Ούτε με ανέξοδες και αόριστες υποσχέσεις, για κάποιο απώτερο μέλλον κάποιας απροσδιόριστης λαϊκής εξουσίας, αλλά μέσα από σκληρούς αγώνες για τη λαϊκή επιβίωση μαζί με τη λαϊκή πλειοψηφία.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Εμείς τιμούμε το Γοργοπόταμο και την Αλαμάνα, τα οράματα του λαού για μια λαοκρατούμενη-σοσιαλιστική Ελλάδα, αποδοκιμάζουμε τις ιδέες που οδήγησαν στη Βάρκιζα και στην υποταγή, υποκλινόμαστε μπροστά στους αγώνες του Δημοκρατικού Στρατού, στην πάλη για δημοκρατικές ελευθερίες, ψωμί και δικαιώματα της μεταπολεμικής Ελλάδας, κρατάμε ζωντανή τη μνήμη της λαϊκής εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Εμπνεόμαστε απ' την Κομμούνα, από τον Οκτώβρη, απ' τη μεγάλη επαναστατική πορεία του κινέζικου λαού, από την Κούβα και το Βιετνάμ, από το Μάη του '68. Απορρίπτουμε το μηδενισμό του κινήματος στο οποίο χρωστάμε όλες τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των λαών, διδασκόμαστε από τις νίκες αλλά και από τις προδοσίες, τα λάθη και τις αποτυχίες του.

Με ενισχυμένο το ηθικό και την αυτοπεποίθησή μας απ' τους αγώνες και τις εξεγέρσεις των λαών της περιοχής μας, απ' την πλατεία Ταχρίρ και το Σύνταγμα, απ' τη Μαδρίτη, τη Λισαβόνα, τη Γαλλία και την Ιταλία, απ' το Σαντιάγο της Χιλής μέχρι το κίνημα των Αμερικανών εργαζόμενων για την κατάληψη της Γουόλ Στριτ.

Εμείς λέμε με τους στίχους του Κώστα Βάρναλη, του μεγάλου μας ποιητή:

Και πάλι στον αγώ να πληγωμένοι

Αλλά όχι νικημένοι. Η φλόγα μένει

Κατάκορφα σε στήθια και σε νου

Στα πέρατα της γης και τ' ουρανού

Μπορούμε ν' αποκρούσουμε την καταστροφή που μας ετοιμάζουν!

Να μαυρίσουμε τα σχέδια του μαύρου μετώπου στις εκλογές!

Να δυναμώσουμε την ανατρεπτική–ενωτική πρόταση της ANT.AP.ΣΥ.Α.!

Μπορούμε να νικήσουμε!